N°. 84. A°. 1843.

VRIJDAG, den 20sten OCTOBER.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 18 October 1843.*

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste hebben geadresseerd, *om Brieven van Manumissie* voor Slaven, als:

1. Fungerende CURATORS, als behoorende den Boedel van WILLE MIJNTJE van de Weduwe DE KRUIJFF, voor den Slaaf *Hoop*; aan gemelden Boedel toebehoorende.
2. C. B. KRAIJENHOFF VAN WICKERA, voor den Slaaf *Johannes*; hem in eigendom toebehoorende.

Zoo worden al degenen opgeroepen, welke vermeenen mogten redenen van oppositie te hebben, om binnen den tijd van *drie* weken, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 16 Augustus.

Dezer dagen heeft de gewezene minister lord J Russell, bij gelegenheid van het onderzoek der begrooting in comité, zijne denkwijs aan den dag gelegd nopens den tegenwoordigen staat der natie. Hij wees op de onmogelijkheid, waarin de ministers zich bevonden om eene belangrijke voordragt haar beslag te doen verkrijgen. Hij stond stil bij de voortdurende wapeningen, welke de toestand van Indie en de betrekkingen met China vorderden; sprak over den achteruitgang van den handel: vooral wat den uitvoer naar Brazilie en de Vereenigde Staten betrof, door de wederzijdsche verhooging van het tarief. Zes maanden had men nu reeds beraadslaagd, zonder dat er iets gedaan was tot herstel der nijverheid. De tegenwoordige ministers hadden steeds te korten gehad, in weerwil hunner belasting op de inkomsten. De spreker achtte alleen een herstel mogelijk, door het aannemen van een stelsel van vrijen handel en door het eindigen van de kostbare oorlogen in Azie. Daarop tot de binnenlandsche aangelegenheden overgaande, weet hij aan de ministers de tegenwoordige onlusten in Wales; de toestand van Ierland was inzonderheid zorgwekkend, het zou echter tot geene afscheuring komen, mits het parlement de grieven van Ierland onderzocht.

Sir R Peel heeft daartegen volgehouden, dat het bewind al het mogelijke had gedaan, tot verbetering der wetgeving, tot verspreiding van het onderwijs, en tot verwezenlijking van andere hooge doeleinden. Indien hiervan nog niet veel des zelfs beslag had gekregen, dan was dit aan de zucht van eenige weinigen te wijten om de beraadslagingen te rekken en den voortgang der zaken alzoo te belemmeren. Zoo had men zeventien zittingen aan de wapenwet besteed. De minister stond stil bij de roemrijke uitkomsten, welke het tegenwoordige bewind in Indië en China had bereikt, en bij den verachterden en nadeeligen staat, waarin de vorige ministers de betrekkingen met die landen hadden gelaten. De minister meende al verder, dat er zich in de laatste zes maanden gewigtiger verschijnselen in het handelsverkeer en in de nijverheid hadden opgedaan. De oorzaak van het te kort in de finantiën was, dat de inkomsten belasting nog niet ten volle was geïnd. De oorzaken van de onlusten in Wales waren niet aan het bewind te wijten; de ministers hadden overigens hier, zoo wel als omtrent Ierland, alle gepaste maatregelen van voorzorg genomen. Het bewind zou niets onbeproefd laten, om de vereeniging der beide eilanden te handhaven, doch het verkiest aan zich te houden de tijdsbepaling, wanneer het tot het voorslaan van de maatregelen ten behoeve van Ierland zal komen. De minister liet zich voor het overige met veel behoedzaamheid nopens deze netelige zaak uit.

Lord Palmerston ondersteunde zijnen gewezen ambtgenoot, en verweet den ministers ook dat zij zich, tegenover het buitenland, zeer zwak gedroegen. Als men vroeger wilde weten, wat Engeland hieromtrent dacht te doen, dan sloeg men de oogen naar Downing-street; doch thans rigtte men den blik naar Parijs, of Weenen, of Petersburg. Het bewind had de ware staatkunde omgekeerd; naar buiten wilzigde het alles in, waar het had moeten weerstand bieden; en van binnen bood het immer weerstand, waar het moest toegeven. De spreker stond meer bepaaldelijk stil bij de Spaansche aangelegenheden, en den vermeenden invloed, dien Frankrijk daarop heeft uitgeoefend. De Regent was gevallen door het gemis van die ondersteuning, welke Engeland had moeten verleenen. In Indië had het bewind overwinningen behaald, doch die waren door de gepaste maatregelen van den vorigen gouverneur generaal voorbereid.

Dit laatste werd inzonderheid door lord Stanley wedersproken. Deze spreker hield vol, dat de Spaansche Regent al die ondersteuning had ondervonden, welke men had mogen verleenen. Het vorige bewind had het regt van tusschenkomst te ruim begrepen.

Na eenige verdere woordenwisselingen, werd deze beraadslaging gesloten.

— De *Times*, na de jongste gebeurtenissen in Spanje vermeld en den val des Regents als zeker aangenomen te hebben, zegt: » Het voornaamste voorwerp der nieuwsgierigheid — want dit is het ware woord — is thans het lot van de regering en van de jonge koningin. Wij koesteren geene de minste vrees voor de persoonlijke veiligheid van Isabella II, ofschoon men onmogelijk anders dan het innigste medelijden kan hebben met eene vorstin, zoo jeugdig en zoo van vrienden verstoken, te midden van de woestheid der regeringloosheid en eene militaire omwenteling. Doch de staatkunde van de leden van het Lopez bewind, indien zij er in slagen om na deze onlusten hun gezag over het land te vestigen, zal daarin bestaan, om hunne schendige verbreking van de staatsregeling en de maatschappelijke orde en hunne tijdelijke trouw aan den regent te bedekken onder het masker van gehechtheid en onderwerping aan de koningin. De goede uitslag hunner pogingen, om de orde te herstellen en zich in het gezag te handhaven, zal afhangen van de mate van ondersteuning, welke zij van de kroon zullen schijnen te erlangen, en van hunne aankleving aan eene nationale staatkunde, *onafhankelijk van Franschen invloed.* Zij hebben zich van de gezonken volksliefde voor Espartero en den bijstand der losbandigste drukpers van geheel Europa bediend om eene omwenteling te bewerken; doch dit zijn de middelen niet, waardoor eene regering kan gevoerd worden, en nog minder, wij voegen het er bij; kan eenige regering in Spanje door buitenlandschen invloed bestaan. Wij kunnen geen vollediger verderf van allen Franschen invloed op het Spaansche schiereiland verlangen, dan dat, hetwelk volgen zou op elke ernstige poging, om over de zaken van het Spaansche volk invloed uit te oefenen. Gedurende de laatste 3 jaren heeft 't beweer de overwigt van dit land in Madrid het onderwerp van den uitersten naijver in Parijs uitgemaakt, en kunstig heeft men zich daarvan in Spanje bediend, zoodat die naijver grootelijks heeft bijgedragen tot den val van die mannen, welke wij, om hunne regtschapenheid hadden gewenscht te kunnen ondersteunen. Waar echter is het blijk van dat gevreesde overwigt? In welk opzigt heeft Espartero de betrekkingen van Spanje en Engeland versterkt, zelfs in die aangelegenheden, die hij wist dat van wezentlijk belang waren voor de welvaart van het volk, dat hij regeerde? Het antwoord is, dat hij het goede besefte en wilde, geloovende, dat het staatkundige en handels verbond tusschen Spanje en Engeland de eerste voorwaarde van zijne onafhankelijkheid en bestaan is, maar die mening koste hem het gezag. Ware hij zoo gehecht geweest, of mogen zijne opvolgers zoo gehecht worden aan Frankrijk, als men onderstelde dat hij het aan Engeland was, dan is het meer dan waarschijnlijk, dat hij evenzeer gevallen zou zijn en wij durven zeggen, dat zijne opvolgers niet meer heils van buitenlandsche hulp zullen vinden, dan hij gevonden heeft. Naijverig jegens elkander, en zich over gansch de wereld verheven wanende, steunt het bestaan van eene regering over de Spanjaarden ongelukkig op de voldoening der hartstogten, vooroordeelen, en ondeugden van dat hoogmoedig en onwetend volk; het bestuur is zijn slaaf, en men ziet geenerlei spoor van eene toekomstige wedergeboorte van dat land, gezwegen zelfs van de gevaren van buiten 's lands, welke het mogen bedreigen."

FRANKRIJK.

PARIJS, 15 Augustus.

Het *Journal des Débats* verwacht van de benoeming der generaals Arbuthnot en Prim een spoedig herstel der orde in Katalonië. Met betrekking tot Gallicië, waar onlusten van eenen anderen en nog ergeren aard zijn begonnen te heerschen, zegt het *Journal* hetgeen volgt:

» Terwijl in Katalonië alles zich voorbe-

reidt om tot orde terug te keeren, is Gallicië het tooneel der beklagelijkste buitensporigheden. In den aanvang, wist de junta van de Corunna, die zich aan reactiën en kwellende maatregelen overgaf, hare middelen van verdediging tegen de troepen van Ferrol, die Espartero's zijde bleven houden, niet in behoorlijken staat te brengen. De stad Bentanzos, tusschen Ferrol en de Corunna gelegen, en die door gemelde troepen stormenderhand heroveed was, werd op eene wreede wijs verwoest, zoodra dat de junta van de Corunna haar bijstand bragt. Weldra zette de schutterij van de Corunna en de gematigde partij die junta af en installeerde er eene andere, welke uit leden van alle denkwijs gekozen was. Alstoen deed ook Ferrol zijn pronunciamento, waarbij het in denzelfden geest eene junta vormde en beide steden gingen gemeenschappelijk in hetzelfde staatkundige stelsel voort, onder de banier van het ministerie Lopez. Doch te Lugo, Galliciëns oude hoofdstad, heerscht op dit oogenblik eene opperste junta die weigert het provinsioneel gouvernement te erkennen, maar eene centrale junta en cortes tot maken eener constitutie vordert. Die democratische junta doet zich den collectieven titel van Doorluchtige Hoogheid geven en beweerd, dat al de overige junta's van 't land haar gehoorzaamheid schuldigd zijn. Daar echter Ferrol en de Corunna weigeren dit opperst gezag te erkennen, zoo verklaart de junta van Lugo die steden in staat van rebbellie, decreteert de ontbinding harer junta's en gaat zelfs zoo verre, kan men het wel gelooven? van tegen de Corunna troepen te doen aanrukken, om haar tot gehoorzaamheid te dwingen. Laatstgemelde stad heeft van Ferrol bijstand doen verzoeken, om zich tegen de beethoofden van Lugo te verdedigen. Te Santiago, te Vigo, te Orense wekken dezelfde giststoffen tweedragt onder de bevolking, en, als een laatste trek van dit beschreijenswaardige tooneel, proclameert de junta van Vigo de handhaving van het regentschap van den hertog der overwinning tevens met het ministerie Lopez.

Zoo treurig een staat van zaken vordert de van den kant der regering eene ernstige overweging. De generaal majoor Cotoner, sedert eenige dagen met eene brigade van Madrid op marsch gegaan, is te Burgos aangekomen en zet zijnen marsch naar Gallicië voort, over welke provincie hem het opperbevelhebberschap is opgedragen. De luitenant generaal don Felipe Montes, die tot kapitein generaal benoemd is geworden, is den 7den te post van Madrid naar de plaats zijner bestemming vertrokken. De twee generaals moeten, zoodra zij aangekomen zijn, de in de provincie verspreide linie troepen onder hunne bevelen vereenigen en door eene ontzagwekkende houding meer dan door dwang, de buitensporige ontwerpen, het alsdan magteloos geschreeuw eener partij doen ophouden, naar welker zin geene revolutie immer volkomen revolutionair genoeg is.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 13 Augustus.

De Breslauer dagbladen deelen een zeer fijngesponnen bedrog mede. Een koopman als[?] had beleend bij de bank voor 10,000 thaler Silezische schuldbekentenissen, en vernieuwde deze beleening herhaalde malen. Bij de laatste prolongatie bemerkte de ambtenaar, dat op de stukken tweederlei inkt scheen gebruikt te zijn. Eene vervalsching vermoedende, maar zich zelf wantrouwende, riep hij twee andere ambtenaren ter bezigtiging tot zich, welke echter de echtheid of valschheid niet durfden uitmaken. Men liet de stukken aan het bestuur der provincie Silezië vertoonen, met verzoek dezelve te confronteren. Toen bleek dat de stukken vervalscht, en er van eene schuldbekentenis van 50 thaler eene van 500 gemaakt was. De koopman werd gevangen genomen, maar verklaarde stellig, dat hij de stukken op de Leipziger mis gekocht had, en dus zelf bedrogen was, zoo als hij uit zijn misboek bewijzen kon. Hij vroeg verlof dit, onder geleide der politie, te gaan halen. Toen hij, onder geleide van twee politie dienaren, in zijn kantoor was gekomen, zocht hij lang; eindelijk vond hij het boek, en riep den politie dienaren toe: Hier mijne heeren, hier is het eindelijk!" Bij het verlaten van het kantoor noodigde hij de beambten uit, vooraan te gaan; nauwelijks waren zij echter over den drempel of hij wierp de deur achter hen digt. Toen men dezelve met geweld opende, vond men hem, in zijn bloed badende, dood nederliggen. Hij had zich met een pennemes de halsaderen afgesneden.

— De vloot, welke onder bevel van Halil-pacha naar den archipel is uitgeloopen, moet aanvankelijk voor eene expeditie naar Tunis bestemd zijn geweest; uit aanmerking van Frankrijk schijnt de Porte echter minder ondernemend te zijn geworden, hoewel de Turken zich deswege ergeren, dat men hun de verbinding met eene Osmanische provincie zoekt te verhinderen. Ook aan andere klagten ontbreekt het niet, en eerst onlangst werd de Turksche gezant te Parijs gelast de oude réclames wegens Algiers te vernieuwen. Niet, dat men daar van voor het oogenblik eenige gevolg verwacht, maar men wil van tijd tot tijd de herinnering aan het onregtmatige dezer Fransche inbezitneming vernieuwen, misschien ook om de opmerkzaamheid der mogendheden op het gevaar te rigten, dat hen van die zijde bedreigt. De tijd is niet ver meer verwijderd, waarop de Franschen, naar de meening der Turken, wanneer zij eerst met Abd el-Kader gereed zijn, hunne oogen op Tunis, en de verovering dezer provincie rigten zullen, en deze gebeurtenis, gelooven zij, zal het keerpunt in de Afrikaansche aangelegenheid uitmaken, want zij hopen in dat geval niet alleen aan Engeland, maar ook aan de bedreigde Italiaansche staten, en aan Duitschland natuurlijke bondgenooten te verkrijgen.

— Bij de groote manoeuvres der artillerie, welke in de vorige week bij het koninklijk lustslot Favorita, een half uur van Palermo, plaats vonden, woei een vreesselijke sirocco. Vele soldaten werden ziek en moesten weggebragt worden. Tegen den avond was de kracht des winds zoodanig toegenomen, dat de manschappen bestendig in eene groote stofwolk gehuld waren; en toen tot besluit twee batterijen werden afgevuurd, woei de storm eene prop in een open kistje op eenen munitie wagen; de patronen vattedon vuur en de wagen vloog met eene sterke ontploffing in de lucht. Bij dit ongeval werden 16 artilleristen gewond, waaronder vier zoo gevaarlijk, dat men voor hun behoud vreest.

— Uit Petersburg wordt gemeld, dat de voor eenigen tijd van de Grieksche tot de Anglicaansche kerk overgegane Vorstin Galitzin, die verleden jaar zich geruimen tijd te Parijs ophield, te Petersburg, op hoog bevel, van de opvoeding harer kinderen is ontheven en die kinderen zelve naar een Grieksche klooster zijn gebragt. Op hare hiertegen ingebragte drangredenen ontving zij ten antwoord, dat het haar niet konde worden vergund hare kinderen in eene andere godsdienst dan die van den staat op te voeden; daarenboven werd haar des Keizers misnoegen te kennen geven; vermits men nooit of nimmer zoude dulden, dat de Oud-Russische hooge adel den schoot der Grieksche kerk verlate. De vorstin leeft thans te Petersburg verlaten en vermeden als onder kerkelijken ban.

ADVERTENTIËN.

☞ GODSDIENSTOEFENING bij de *Evangelische Luthersche Gemeente*, in derzelver Kerkgebouw, op Zondag den 22sten October e. k. des morgens ten *half negen* ure.

(27136) De ondergeteekende zal over *zes* weken, door- en ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER, verkoopen:

De PLANTAADJE *DOMBURG* (zonder Slaven), gelegen aan de rivier *Suriname*, tusschen de Plantaadjen *Laren Contré* en *Bexel*, met alle deszelfs AP en DEPENDENTIËN, LANDERIJEN, WATERMOLEN en PATENTSTELLERIJ en verdere GEBOUWEN, ingevolge inventaris en koop conditien, welke *tien* dagen voor den verkoopdag, ten Kantore van den Vendumeester Voornoemd, ter *visie* zullen liggen.

Paramaribo, den 18 *October* 1843.
A. FERRIER qq.

Te Koop:

(27134) Een *KATOEN LOODS*, lang 63 en breed 40 voeten, van BOLLETRIE en BRUINHARD HOUT, met alle toebehooren.

Een Geraamte van eenen *KOFFIJLOODS*, lang 70 en breed 42 voeten, van BOLLETRIE.

Alsmede:

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Groote Dwars Straat*, La. D. No. 127.

Adres bij J. F. HALFHIDE.

Paramaribo, den 19 *October* 1843.

(27135) De Ondergeteekenden hebben ontvangen per Kapiteins ATKES, RADELOFF en ANDRESEN, en bieden voor *Civile prijzen* te Koop aan:

CARRON IJZEREN *TESTEN* van 90 — 100 Gallons. *Nieuw Model* IJZEREN *BRANDSTAVEN*, *STEENEN KALK* en *CEMENT*, TIGCHELS en DAKPANNEN, 14 voets HOEPELS voor Suikervaten, halve LEGGERS, gekookte en ongekookte LIJNOLIE, WITLOOD en andere VERFWAREN, bladen ZINK, IJZERWAREN, en VELDGEREEDSCHAPPEN, NEGER-DUFFELS en HOEDEN, Osnabrugs LINNEN, Vriesch BONT, Zeildoeksche KOFFIJZAKKEN en COMMANDO ZAKKEN, VISSCHERS GAREN en meer andere PLANTAADJE GOEDEREN.

Opregte *SCHIEDAMMER* GENEVER in roode en groene kelders, &c. &c.

Paramaribo, den 12 *October* 1843.
VAN WEST & DE HART.

(27147) De ondergeteekende verzoekt nogmaals vriendelijk zijne Debiteuren hun verschuldigde vóór ultimo dezer te voldoen, daar hij de nalatigen, zonder onderscheid, met den eersten November ter dagvaarding zal overgeven.

J. W. KEMPFF Wz.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 17den dezer, het schip Harlingen, Kapt. J. J. Dijk, van Amsterdam, hebbende 53 dagen reis; Passagier: C. A. J. Joffroij.

UITGEKLAARD.

Den 19den dezer, de Nd. Am. Brik Cynosure, Kapt. W. E. Herrick, naar Boston, lading: 301 vaten Malassie.

UITGEZEILD.

(Van 's Lands Etablissement van Houtvelling aan de Rivier *Coppename*:)

Den 3den dezer, de Engelsche Brigantijn Relief, Kapt. E. Maun, naar Nives en Portorico, geladen met 73 stukken diverse Houtwaren, als: Bolletrie, Groenhart, Locus en Purperhart, te zamen metende 1490 kubiek voeten en 22 stuks Molenwieken.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & Co.